

Nogometaš

Broj 5 - Travanj 2016

Darijo Srna

Rekorder Šahtara!

Razgovor sa
dr Borisom Nemecom

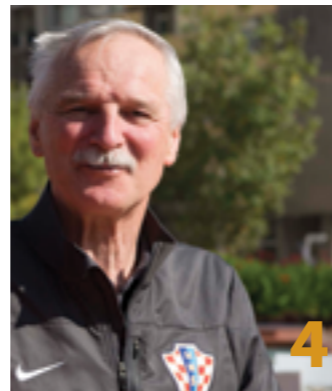
Novi dresovi
Hrvatske veliki hit

Velika pobjeda
Nikole Pokrivača

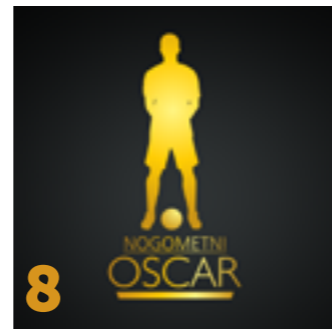
Rasplet HNL-a 2015/16

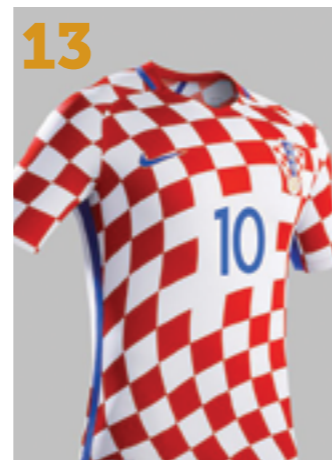
- 3 **Uvodnik**
- 4 **Razgovor sa dr Borisom Nemecom**
- 8 **Najava Nogometni Oscar 2016**
- 9 **Zvijezde snimaju najavu Oscara**
- 10 **Marko Ristovski, nogomet i obrazovanje zajedno**
- 12 **Srna postao rekorder Šahtara**
- 13 **Novi dresovi Hrvatske veliki hit**
- 14 **Pripreme Hrvatske za EURO 2016**
- 16 **Velika pobjeda Nikole Pokrivača**
- 17 **Nova karijera Ardiana Koznikua**
- 18 **Gianni Infantino, novi šef FIFA-e**
- 20 **Rasplet HNL-a 2015/16**
- 22 **Licence za sezonu 2015/16**
- 23 **Život fizioterapeuta, Zlatko Lozer**
- 25 **Nogometni Oscar - Sponzori**
- 26 **Kamp za profesionalne igrače bez ugovora**

4

8

13

16

18

UZBUĐENJA (TEK) POČINJU

Ovaj broj Nogometlaša poklapa se sa završnicom klupskih sezona kako u Hrvatskoj tako i diljem Europe. Nacionalna prvenstva su pred raspletom, u Ligi prvaka ostali su samo (polu)finalisti, uzbuđenja je na pretek, iako nova tek slijede. Odmah nakon nacionalnih sezona, a prije finala Lige prvaka u Milanu, 28.svibnja, počinju i pripreme reprezentacija za EURO 2016, koji će se u lipnju i srpnju održati u Francuskoj...

Dakako da smo ovim temama posvetili dužnu pažnju iz domaćeg kuta. U Hrvatskoj nogometnoj ligi još nije definiran prvak, iako je praktično Dinamo na korak od 11.uzastopne titule. No, nisu još poznati raspleti bitke za Europu, tko će u drugu ligu, odnosno tko će iz drugog razreda natjecanja iduće sezone biti dio Lige 10. Usporedo sa natjecanjem HNL ima i važnu partiju izvan terena. Naime, u tijeku je postupak licenciranja klubova prve i druge lige za novu sezonu. Lani je NK Zadru uskraćena licenca i prije završetka prvoligaške sezone, zbog niza neispunjenih, poglavito finansijskih obveza. Hoće li ove godine biti sličnih primjera, odnosno hoće li Odjel za licenciranje biti dosljedan, obzirom da je više klubova u ozbiljnim finansijskim i infrastrukturnim problemima, vidjet ćemo 20.travnja (prvi stupanj), odnosno do 20.svibnja...

Bavili smo se i analizom kako je Hrvatska izgledala u ožujku, na dvije kontrolne utakmice, odnosno sa kakvim će potencijalima Vatreni stići na pripreme pred Francusku. Za sada je dojam da Čačićevi izabranici nisu uvjerljivi.

Finiš sezone je naravno obilježen i velikim fizičkim naporima igrača, a problem previše utakmica i posljednjih fizičkih tegoba za nogometlaše jedan je od naglašenijih problema današnjeg nogometa. O tim temama porazgovarali smo sa dugogodišnjim šefom zdravstvene komisije HNS, ortopedom Borisom Nemecom. Kako igrači žive teško vrijeme rehabilitacija raspitali smo se i kod stručnjaka za fizioterapiju... Kraj sezone je i vrijeme kada se zahuktavaju pripreme za Nogometni Oskar, manifestacija koja slavi nogomet i njegove aktere. Vrlo smo ponosni na renome koji Oskar stječe u krugu njegovih glavnih protagonista, odnosno kako se nakon prve 3 godine svi uključuju u njegovu provedbu. Sa takvim pozitivnim tonom želimo da se nastavi u svibnju i pogotovo lipnju, uz pregršt dobrih uzbuđenja i novu afirmaciju hrvatskog nogometa ...

Impressum

godina1 / broj 5
travanj 2016

Nogometlaš

Glasilo Hrvatske udruge
nogometni sindikat

Izvršni urednik: Mario Jurić
Uredništvo: Sandro Šoronda
Vanjski suradnici: Mladen Bariša,
Robert Matteoni
Lektor: Sandro Šoronda
Marketing: Neki Daniels Media
Tisak: Znanje d.o.o

NOGOMETLAŠ IZLAZI SVAKA TRI MJESECA

RAZGOVOR S POVODOM

DR BORIS NEMEC OBILJEŽAVA 20 GODINA KAO LIJEČNIK HRVATSKE NOGOMETNE REPREZENTACIJE. KAKO SU MU PROŠLE GODINE UZ VATRENE, ŠTO OČEKUJE U FRANCUSKOJ, ALI I ŠTO KAO VRHUNSKI STRUČNJAK SA OGROMNIM ISKUSTVOM MISLI O SVE VEĆEM BROJU OZLJEDA NOGOMETAŠA, ISPRIČAO JE ZA NAŠ LIST

DANAS SE PREVIŠE IGRA, OTUDA RAST BROJA OZLJEDA

Kurikulum mu je impresivan. U pitanju je top stručnjak međunarodnih okvira u svijetu ortopedije. Kao takav već je više nego dovoljno argumenata za zanimljivu koliko aktualnu tematiku sve češćeg ozljeđivanja sportaša. No, prof dr sc Boris Nemeć, dr med, titula koliko vam srce želi, je i cijelog života sportaš, i uz sport. Ove godine obilježava dva desetljeća kao liječnik najpopularnije reprezentacije u Hrvata, one nogometne, i kad temi o zdravlju sportaša pridodamo faktor najava predstojećeg EURA u Francuskoj te dojmljiv mu jubilej, Boris Nemeć postaje idealan sugovornik NOGOMETAŠA...

Dakle, doktore, nekad ste i vi bili „samo“ nogometaš?

Ha, ha, bilo je to davno i nedavno, ovisno kako se uzme. Istina je da sam praktično cijelog života u sportu. Bolje reći u nogometu. Počeo sam još u vrijeme krpenjača, kasnije i aktivno igrao u mladim kategorijama Varteksa

i Slobode Varaždin. Kad sam počeo uz studij i raditi postalo je preteško upražnjavati i nogomet....

Rijetki se sjećaju da ste bili i nogometni sudac?

Je, na četvrtoj godini studija jedan prijatelj me pozvao da mu se pridružim i nije to bilo tako loše. Dogurao sam do savezne kategorije, HNL-a, ali vidio sam da to nije to i ostavio se zviždaljke. Sa kolegama dr Sabolom i Miljevcem osnovali smo NK Medicinar i nastupali u Ligi veterana. Bio sam desni bočni, da me valjda treneri brže mogu izvući van s terena...

Jeste li se i zbog ljubavi za nogomet usredotočili na ozljede koljena?

Sigurno je to imalo puno utjecaja. Kirurgija je općenito strahovito napredovala od tih mojih početaka, a upravo je tretman koljena tomu simbolika. Nekad su primjerice operacije meniskusa iziskivale tri tjedna bolnice, pa fizikalnu terapiju i 3 mjeseca odsustva sa radnog mjesta. Danas je to gotovo

kao ići k zubaru. Mali i nevidljivi rez, odlazak kući odmah, rehabilitacija već istog dana kreće i povratak u redovit ritam je neusporedivo brži no nekad.

Trebalo je ipak tesati znanje tih 30tak godina?

Istina je, ali imao sam imao vrhunske mentore, uz veliku volju, trud i odricanja. Od vremena kada sam, uz dr Đurića iz Zagreba počeo obavljati artroskopije, prvi u ex Jugoslaviji, a koje smo potom razvijali u Lovranu uz dr Rosića, a obavljao ih je u Banjaluci i dr Popović, maksimalno su se razvili i instrumenti nužni za današnje jednostavnije i za pacijente lakše zahvate...

Kako ste se odlučili prije deset godina za privatnu ortopedsku kliniku u Matuljima?

Ha, dosta sam putovao i usavršavao se, od Švicarske preko Engleske do SAD-a. Tako sam upoznao razvoj struke na top destinacijama. Dok sam radio u bolnici u Lovranu poticao sam da otvaramo nove operacijske sale i ambulante. Jednom prilikom kada sam tako predlagao

da uzmemo kredit za novi projekt ostao sam u manjini. Kao ono, Nemeć uvijek nešto gnjavi s nekim idejama. Tada sam prelomio u sebi i odlučio otići sam. U Matuljima sam u načelniku Marmeliću imao veliku podršku. Dobio sam povoljnu cijenu terena i bez obzira što su mi govorili da sam lud u što se upuštam, 2003. godine krenuli smo kopati temelje. Godinu kasnije klinika je krenula radom, a danas imamo 30 zaposlenih stručnjaka i preko tisuću operacija godišnje. Pokrili smo kredit sa kojim se krenulo i sada u miru radimo na daljnjem razvoju. Imamo dosta kreveta, 14, plus 4 za dnevnu bolnicu. Postaje nam skućen prostor i kanimo se proširiti.

Kako ste postali dio hrvatske nogometne obitelji, odnosno dio Vatrenih?

Nema tu puno toga za reći. Točno prije 20 godina Zoran Mamić, tada mladi igrač Dinama, doživio je težu prometnu nesreću u kojoj mu je ozbiljno stradalo koljeno. Obavili smo mu artroskopiju i

sredili to koljeno. Kada je Ćiro Blažević vidio kako se Zoran Mamić dobro oporavio predložio mi je da se priključim reprezentaciji. Pozvan sam za utakmicu sa Engleskom na Wembleyu i od tada sam neprekidno dvadeset godina u zdravstvenoj službi Vatrenih!

Vi ste pravi svjedok povijesti. Kakav je odnos liječnika i igrača, kako se oni uopće ponašaju kada su pod stresom zbog ozljede?

Svi su vam igrači isti kad se ozljede, jednostavno su razočarani. Oni bi uvijek igrali i kad im ozljede to ne dopuste, ili im mi preporučimo pauzu, teško to prihvaćaju.

Pretpostavljamo da ima različitih osobnosti po tom pitanju?

Je, svaki ima svoj način reakcije. Neki kao primjerice Mandžukić igrali bi i polomljeni, iznova će pitati „kako ne mogu igrati“. Savjetujem svakome da bude mudar, objasniš ali netko to prihvati i pomiri se, drugi su tužni, treći se ne mire...”

Koje su inače najčešće ozljede igrača, nekad i danas?

Uvijek je na prvom mjestu gležanj, potom slijede mišići, koljeno.

Zašto je to tako?

Gležanj je zglobov koji je pod stalnim opterećenjem. Na njega utječu i teren i pogotovo umor. Iz iskustva znam da je faktor umora najčešći povod ozljedi gležnja. Tada su refleksi usporeni, krivo stanete i iskrivite ga, ili ne uspijete izbjeći nekog neodgovornog igrača koji vas nagazi. Kod koljena su slične situacije.

Zašto se danas ipak češće događaju ozljede?

Više je faktora, ali činjenica je da su danas igrači moderni gladijatori. Klub ih plaća sa puno novca, zato od njih traže da stalno igraju i to na visokoj razini. Veliki je to pritisak, svaka utakmica je novo dokazivanje, mora se biti dobar, ide se do maksimuma. No, sve ima svoju granicu, pogotovo kad je tijelo u pitanju. Zato, uz prevelik broj

utakmica, plus treninzi, pa putovanja, čije napore mnogi zanemaruju, igrači su skloniji ozljedama.

Važno je prevenirati, zar ne?

Točno je. Medicina je puno napredovala, a na brojnim seminarima FIFA-e po pitanju zdravlja igrača, puno se raspravlja o preventivi. Doduše najveći problem postali su treneri. Oni žele da im se igrači nakon ozljede što prije vrate na teren i požuruju ih u oporavku. Čim doktori pokažu tvrdi gard, jer je to presudno za potpuni oporavak igrača, tada dolaze u sukob sa trenerima. Vidjeli smo to u slučaju poznatog dr Wolfharta Mullera u Bayernu, koji je otišao zbog Guardirole. Treneri misle na sebe i forsiraju igrače. Doktori ih štite. Klubovi su slični, iskorištava igrača do maksimuma, kad više fizički nije top da izdrži sve napore jednostavno kupi druge igrače.

Rekli bi da je to dio modernog nogometa?

Ok, ali kad igrači trče 10-14 kilometra po utakmici, pa tako svaka tri dana, tijelo im se zamori. Ne samo fizički nego i psihološki zamor svlada igrače. Doduše, zato klubovi danas imaju praktično po dvije momčadi da bi kako tako odgovorili tim gustim rasporedima obveza.

Kako pojašnjavate da se neki igrači ozljede svaki par mjeseci, a neki su, kao Davor Šuker praktično cijelu karijeru bili zdravi?

Nema pravila, ovisi i o predispoziciji za ozljede, genetici, građi. Šuker je eto bio svojevrsni fenomen kad je na top razinama ostao fizički integralan. Neki drugi nisu imali tu sreću, koja će se posebno vidjeti i u post karijeri. Primjerice, Zambata je bio top centarfor, ali su mu stradavala koljena. Minuli rad došao je na naplatu, morao je ugraditi dva umjetna koljena...

Vraćamo se na temu preventive. Dojam je da se ipak danas puno više na tome radi?

To je točno. Evo vam primjer. Nekada su ženama sportašicama, pogotovo u rukometu, 8 puta češće nego muškarcima stradavali križni ligamenti.

Sa posebnim radom i vježbama taj se odnos smanjio na 2-3 puta. Danas se puno više radi na fizičkoj spremi, istezanjima, klubovi imaju kondicijske trenere i stručnjake koji se kontinuirano obrazuju.

Koje je vaše mišljenje o utjecaju terena na ozljede, a pogotovo u kontekstu rasprava o umjetnim travnjacima i posljedicama za mlade igrače?

Gledajte, danas je kvaliteta umjetnih travnjaka dignuta na visoke razine. Ako imate takve vrhunske umjetne terene onda nije veliki problem. Kudikamo je veći ako igrači stalno mijenjaju plohe na kojima igraju. Tada nastaju najveći rizici od ozljeda. Na umjetnoj su jedne sile i rotacije, na prirodnoj travi su druge, kao što su na tvrdim terenima sa džombama treći mehanizmi. Kod potonjih igrači izbjegavaju te džombe, nerijetko se zaborave i onda krivo stanu...Sad smo bili u Mađarskoj i ostali impresionirani kako je tamošnja država sredila stadione, terene i uvjete za rad. Mi smo po tom pitanju doista siromašni i dekadentni. Zato i nemamo gledatelja...

Mladi?

Vidim veliki problem u preambicizoznostima. Naime mnogi klubovi mlade talentirane sportaše i sportašice koriste u više natjecanja. Dođu mi mladi pacijenti koji su bili preopterećeni i sa dvije utakmice u jednom danu. Kao jako su dobri kadeti, ali uz to ih iskoriste i za juniore. Kad tijelo ne izdrži onda opet nastane pritisak u liječenju, jer i klubovi, i roditelji teško prihvaćaju da svaki proces oporavka ima svoj vremenski okvir. Previše je nekad ambicioznosti ispred zdravlja.

Kakav vam je život sa Vatrenima?

- Jako lijep! Mlado je društvo, nasmijem se i opustim s njima. Desetak sam godina šef zdravstvene komisije, nakon pokojnog sjajnog kolege kakav je bio dr Čepulić. Puno sam naučio od tog divnog čovjeka, ne samo izvanrednog stručnjaka.

Najdraža Varena priča?

Lako je izreći, Francuska 98! Nevjero-

Prof dr Boris Nemeč

Rođen je u Varaždinu gdje je završio osnovnu i srednju školu. Medicinski fakultet završio je u Rijeci i 1972. godine zaposlio se u Klinici za ortopediju u Lovranu. Četiri godine kasnije u Zagrebu je položio specijalistički ispit iz ortopedije. Nakon što je 1981.godine izveo jednu od prvih koštano-hrskavičnih transplantacija bedrene kosti s dijelom koljena u Europi, magistrirao je 1982.godine. Nakon pet godina postaje asistent i predavač na katedri za ortopediju Medicinskog fakulteta Rijeka. Doktorirao je 1989.godine kod mentora, akademika dr Marka Pećine. Od 1991.-95., bio je prodekan za financije MC Rijeka. Od 1996.godine liječnik je hrvatske nogometne reprezentacije, a od 1999. godine je član zdravstvene komisije FIFA. Godine 2005. postao je redovni profesor na katedri za ortopediju MC Rijeka. Danas vodi i privatnu bolnicu u Matuljima. Dobio je više priznanja, među inima, onu za doprinos medicinskim znanostima i razvitku kirurgije koljena od Grada Opatije. Dobitnik je 1998.godine i državne nagrade za sport Franjo Bučar.

jatno iskustvo od prvog do posljednjeg dana svjetskog prvenstva. Doček nakon što smo prošli Rumunjsku, u zračnoj luci koja se tresla od euforije, potom u kampu Vitela, to je bilo senzacionalno jer je bilo prvo. No, kad smo prošli Njemačku, onda je to bilo još čarobnije. Došli smo autobusom ponoći i bili uvjereni kako neće biti nikog. Dočekala nas je tako tmina i ok, logično, mislimo svi. Odjednom upalila su se sva svjetla, nebo je obasjao vatromet, pjesma i skandiranje, uh, dok vam sada pričam, naježim se. Osamnaest godina kasnije pamtim svaki trenutak.

Kao i one razočaravajuće?

Ah, poraz od Turaka u Beču 2008.godine nešto je pretužno. Još mi je ispred očiju let Pletikose i onaj strašan osjećaj kad je lopta odsjela u rašljama. Tada smo zapravo potonuli jer smo imali polufinale u ruci, igrači su bili izvan sebe pri pucanju jedanaesteraca... Bilo je tužno i kad smo u Japanu 2002. godine ispali od Ekvadora, iako nitko nije mogao ni pomisliti da bi nas ta reprezentacija mogla svladati i spriječiti u sigurnom plasmanu u osminu finala."

Dokada uz Vatrene?

Ne znam. Imao sam već razgovore sa izbornikom Čačićem, predočio mu da zbog obveza u bolnici ne mogu cijelo vrijeme biti u Francuskoj. Razgovarao sam o budućnosti i sa Davorom Šukerom, kazao da neću još dugo ostati a on je odgovorio da je to u redu, nek odradim još Francusku i Rusiju za dvije godine pa će se vidjeti (smijeh)...

Kakvi su vam špurjusi za Francusku?

Ova je reprezentacija jako dobra, a koliko će daleko ovisi o više faktora, dijelom i o sreći. Sjećam se prije 18 godina, protiv Japana, bila je sauna u Nantesu. Naši su disali na škrge, Japanci kao motori zujali po terenu. Ladić nas je spašavao i nekako sam bio uvjerenja da nećemo pobijediti. Otišao sam na trenutak pripremiti stvari za doping kontrolu kad ono grune na stadionu euforija, sve se streslo i dok nisam vidio tko je dao gol, a tada nije bilo TV-a u svlačionici, ostao sam bez daha. Hvala Bogu, naši su povelili i eto, krenulo je. Sjetite se i Njemačke, na početku su imali više šansi, Ladić je opet spašavao, na kraju

smo slavili i otišli do bronze...Bio sam na 4 Mundijala i 4 Eura i uvijek nijanse donose prevagu. Da smo 2008.godine izdržali onu sekundu do kraja utakmice sa Turcima, tko zna gdje bismo završili... Ovi dečki, vidi se, velika su klapa, dobro se slažu, zezaju ali kad treba stisnu gas. Zato imam dobar predosjećaj...

Kakvi su vam bili šefovi, izbornici?

Svaki na svoj način dobri i korektne suradnje. Isto vrijedi i za predsjednike HNS-a. Marković mi je bio poseban, kad god bi nastao neki problem on bi ga promptno rješavao. Šuker je tek počeo pa ćemo vidjeti kroz vrijeme pravi odjek velikog posla.

Kolege iz zdravstvene komisije?

Sa vrsnim kolegama dr Zoranom Bahtijarevićem i dr Sašom Jankovićem predvodimo dobro ekipiran tim, kojeg neizostavno čine izvrsni i vrijedni fizioterapeuti. Uvijek govorim da je svima važno proći rad sa mlađim uzrastima, kvalitetno se organizirati i pripremiti za natjecanja i ažurirati znanja. Uvjeran sam da Hrvatska po pitanju zdravstvene službe može biti mirna.

IV IZDANJE NOGOMETNOG OSCARA

POČINJE ZA NAJBOLJE

Kao i prošle tri godine tako će i ove klupska sezona biti glamurozno zaokružena prestižnim nagradama za najbolje aktere. Četvrto izdanje Nogometnog Oscara, kojeg je HUNS pokrenuo 2013.godine, održati će se 06.lipnja u Kristalnoj dvorani hotela Westin, uz izravan prijenos na HRT-u.

Djelatnici Hrvatske udruge „ Nogometni sindikat „ tako će i ove godine krajem travnja krenuti u obilazak svih klubova 1.HNL te omogućiti svim igračima i trenerima da glasuju i odaberu svoju idealnu momčad te najbolje pojedince minule sezone.

Da podsjetimo, prvoligaški igrači birati će najbolju momčad, najboljeg igrača, najboljeg mladog igrača i suca HNL-a te najboljeg igrača Hrvatske. Treneri će uz glas u navedenim kategorijama dodatno glasovati i za najboljeg trenera HNL-a.

Naš medijski i organizacijski partner, Sportske novosti, tradicionalno će dodijeliti posebnu nagradu „ Dobri duh hrvatskog nogometa„.

GLASOVANJE AKTERE SEZONE

HUNS ĆE KLUBOVE OBIĆI
U SLIJEDEĆIM TERMINIMA:

- ▶ 26.travnja – NK Slaven Belupo
- ▶ 27.travnja - NK Zagreb
- ▶ 28.travnja - NK Osijek
- ▶ 03.svibnja -HNK Rijeka i NK Istra 1961
- ▶ 04.svibnja - NK Inter
- ▶ 05.svibnja - HNK Hajduk i RNK Split
- ▶ 09.svibnja -NK Lokomotiva
- ▶ 12.svibnja - GNK Dinamo Zagreb

OSCAR 2015

U prošlogodišnjem izboru sedam kategorija, najviše nagrada osvojio je napadač zagrebačkog Dinama **Marko Pjaca**. On je izabran za najboljeg igrača i najboljeg mladog igrača (do 21) u HNL-u, te je uvršten u idealnu 11-oricu Lige.

Vezni igrač Real Madrida **Luka Modrić** treću je godinu za redom dobio nogometnog oscara za **najboljeg igrača Hrvatske**.

U kategoriji za **najboljeg vratara HNL-a** Oscara je dobio čuvar mreže

Hajduka Lovre Kalinić, za **najboljeg trenera** izabran je strateg Dinama Zoran Mamić, dok je **najbolji sudac** prošle sezone u HNL-u Bruno Marić. **U idealnu postavu uvršteni su:** Domagoj Livaković (Zagreb) - Marin Leovac (Rijeka), Ivan Tomečak

(Rijeka), Matej Mitrović (Rijeka), Marko Lešković (Rijeka) - Domagoj Pavičić (Dinamo), Ante Čorić (Dinamo), Arijan Ademi (Dinamo) - Dejan Radonjić (Istra 1961), Angelo Henriquez (Dinamo), Marko Pjaca (Dinamo).

Posebno Oscara nazvanog **Dobri duh hrvatskog nogometa** dobio je 40-godišnji Davor Vugrinec, najbolji strijelac u povijesti HNL-a, koji je po završetku prošle sezone zaključio aktivnu igračku karijeru.

MARKO RISTOVSKI, PRIMJER NOGOMETAŠA I USPJEŠNOG STUDENTA, O SVOJOJ KARIJERI, DRUGOJ LIGI TE SURADNJI SA HUNS-OM

NAJVAŽNIJE JE DA IGRAČI MISLE I NA OBRAZOVANJE

Roden je u Zagrebu 1990.godine. Marko Ristovski odrastao je sa roditeljima i bratom u Jastrebarskom gdje je završio osnovnu školu i napravio prve korake u školi nogometa Nk Jaska. Srednju školu završio je u Zagrebu te se u tom periodu života susreo sa seniorskim nogometom u Nk Vinogradaru. Imao je nepunih 17 godina. Nakon srednje škole upisao je studij Kriznog menadžmenta te diplomirao 2012. godine. Nogometni put nastavio je u Nk Rudešu gdje se zadržao 2 sezone. Trenutno je student 4. godine poslijediplomskog studija Sportskog Menadžmenta na visokom učilištu Aspira u Splitu, igrač Nk Vinogradara te polaznik nogometne akademije HNS-a. Više nego dovoljno preporuka za razgovor u Nogometišu, kao primjer kako se uz nogomet može i uspješno studirati...

Dakle, Marko, kakav je život u drugoj nogometnoj ligi?

-Općenito, život nogometaša u 2.HNL umnogome se ne razlikuje od života profesionalnih nogometaša kada govorimo u smislu uložene količine truda i posvećivanja vremena trenažnim obvezama i sportskom životu. Kada govorimo o statusu nogometaša u 2.HNL definitivno je da postoji velik nesrazmjer između uložene rada tih momaka i dobivene financijske nagrade zauzvrat. Igrači uglavnom nemaju ugovore sa klubovima a dobivena financijska sredstva su dovoljna jedva za normalno funkcioniranje osobe kao sportaša te iz tih dvaju razloga postoji problem nesigurnosti i razmišljanja o daljnjem prestanku igranja ili odlasku u inozemstvo čak i u niže lige, što dakako oslabljuje kvalitetu 2.HNL.

Što biste istakli kao pozitivno a što kao negativno za drugi razred HR nogometa?

-Kao pozitivnu stvar istaknuo bih da je 2.HNL jedna dobra platforma za „izlog“ mladim igračima jer se tamo susreću sa zahtjevnim treninzima, utakmicama te velikim brojem iskusnih bivših prvoligaških i internacionalnih igrača. Iz tih razloga vjerujem da 2.HNL može dati dobar podražaj igračima tek proizašlim iz nogometnih škola klubova 1.HNL. Kao negativnu stvar istaknuo bih prvenstveno to da je liga ne profesionalna na području igrač-klub u kojem su igrači pomalo zakinuti. Smatram da bi ligu trebalo profesionalizirati te da bi svi igrači trebali biti vezani radnim ugovorima s klubovima što bi dovelo do boljeg statusa igrača a vjerujem i do povećanja kvalitete lige. Što se tiče klubova, oni bi se trebali više okrenuti ka alternativnim izvorima

prihoda, što za sobom povlači zaposlenje osposobljenog kadra ljudi na području Sportskog menadžmenta.

Razlika u odnosu na elitnu prvu Ligu 10?

-Kvaliteta u odnosu na 1.HNL prvenstveno zaostaje na infrastrukturnom području gdje klubovi 1.HNL odmiču (bolji stadioni) te na nedefiniranom odnosu igrač-klub. Također, velika razlika u kvaliteti ogleda se na području praćenosti gdje 2.HNL nije toliko medijski popraćena televizijski. Što se tiče kvalitete igrača uvjeren sam kako trenutno postoji 30% igrača koji imaju kvalitetu da u budućnosti igraju 1.HNL."

Kako vam je u Vinogradaru?

-Baš mi je dobro! Radi se o klubu u kojem čelni ljudi imaju viziju te se točno zna koji su ciljevi svakoga trenutka. Što se tiče kadra igrača tamo se nalazi velik broj prekaljenih prvoligaških igrača i igrača sa internacionalnim iskustvom te se pod stručnim vodstvom prvoligaškog trenera Roya Ferenčine svakoga dana radi punim intenzitetom. Kao što mi svoj dio odrađujemo svakodnevno na terenu, jednako tako Glavni sponzor kluba Ivan Rubinić i sportski direktor Tomislav Višević neumoljivo rade van terena kako nama igračima nebi što nedostajalo.

Važna etapa do sadašnjeg statusa bio je kamp HUNS-a?

-Kamp HUNS-a prošle godine ujedno i moj prvi kamp ostao je u predivnom sjećanju. Bilo je to vrijedno iskustvo rada

sa profesionalnim trenerima, igračima i bivšim igračima koji su s nama dijelili svoja znanja i iskustva. Organizacija kampa je bila besprijekorna te ovim putem želim pohvaliti gospodu Darija Šimića, Mariju Jurića i Sandra Šorundu kao profesionalce u svom poslu te kao ljude koji su uložili velik napor kako bi nama igračima bilo dobro tih 10 dana.

Kakvi su vam tada planovi bili, a kakvi su danas?

-Ukoliko ne bih našao klub planovi su bili nastavak studija te daljnje treniranje dok nebih ponovno našao klub, jer vjerujem da sam iz godine u godinu sve bolji na tom planu te da imam što pokazati u budućnosti. Trenutno, planovi za ovu godinu su mi završetak 4. godine studija te dobivanje licence UEFA „B“ pri Nogometnoj Akademiji HNS-a. Što se tiče nogometa, cilj mi je ulazak u 2.HNL sa Nk Vinogradarom.

Kakvi su vam pak dojmovi sa poslijediplomskog studija na Visokoj školi Aspira?

-Dojmovi poslijediplomskog studija Sportski Menadžment su jako pozitivni. Specijalizacija je to na području koje mi je dosta blisko tako da mi ne nedostaje motivacije za učenje. Htio bih pohvaliti organizaciju Visoke škole Aspira jer su mi izašli u susret u svakom smislu, od praćenja nastave online putem, stalnih konzultacija s profesorima do polaganja ispita. Stvorili su program u kojem znanja

predaju visoki domaći i vanjski stručnjaci sa područja sportskog menadžmenta te vjerujem da imaju potencijal na tržište postaviti osposobljen kadar ljudi koji je prijeko potreban hrvatskom sportu u ovom trenutku.

Što biste iz svog iskustva sugerirali kolegama nogometašima?

-Po tom pitanju želio bih sugerirati kolegama sportašima da se obrazuju i rade na sebi na svakom području sebe kao osobe jer jedino na čemu mogu raditi je na sebi. Vjerujem da koliko god sportskih obveza imali mogu organizirati svoje vrijeme za željeni studij koji će im pomoći razviti znanja i vještine kako bi na dan kada završe karijeru bili sposobni za pronalazak posla ili pokretanja vlastitog.

Primjer ste kako se može dobro razviti suradnja sa HUNS-om?

-Kroz našu suradnju uvidio sam da su ljudi koji tvore tu organizaciju ključ dobrog rada iste. Pomogli su mi mnogim savjetima u i izvan terena te se stavljaju na potpuno raspolaganje kada se radi o dobrobiti bilo kojeg sportaša. Drago mi je što su bili posrednici u upisu na studij Sportskog Menadžmenta te preporučam svakome da im se obrati za upise na fakultete koje HUNS nudi. HUNS je jedna lijepa priča hrvatskog nogometa te vjerujem da bi ih svaki nogometaš trebao podržati zbog svoje dobrobiti te zbog općeg dobra hrvatskog nogometa.

KAPETAN HRVATSKE, KAPETAN Šahtara...**LEGENDA**

DARIJO SRNA

U nedavnoj utakmici Euro Lige, između Šahtara i Brage, kapetan domaćih odigrao je 486. utakmicu za taj ukrajinski klub! Time je srušen 30 godina stari rekord Mihaila Sokolovskog, jedno od legendi u Donjecku. Kapetan Šahtara, kojem su navijači i klub priredili nezaboravnu večer, uz koreografiju dostojne najvećih zvijezda, ujedno je i kapetan Hrvatske. I tamo je povijesni rekorder. Skupio je do sada 129 nastupa za Vatrene i postigao 21 pogodak. Najbliži igrač među aktivnima je Luka Modrić koji je skupio u četiri godine manje staža 89 nastupa...

Već ova dva rekorda više nego dovoljno ilustriraju vrijednosti karijere Darija Srna. Metkovićanin, koji će u nedjelju 1. svibnja navršiti 34 godine, postao je A reprezentativac 20.11.2002. godine. Pola godine kasnije postao

je i igrač Šahtara, u kojem se, kao i u reprezentaciji, zadržao sve vrijeme do današnjih dana. Takva profesionalna karijera više nije „in“ u modernom i globaliziranom nogometnom svijetu, gdje i najveći igrači češće mijenjaju klubove i prilagođavaju se diktatu financija. Utoliko je lojalnost Srne jednom klubu, kao i dugovječnost u reprezentaciji Hrvatske, doseg dostojan svakog poštovanja...

Ovog ljeta bivši igrač Neretve i Hajduka odigrati će svoje posljednje utakmice za Hrvatsku. Srna je naime još u prosincu prošle godine najavio kako će mu nastup na EURO 2016, u Francuskoj, biti oproštaj od reprezentativnog dresa. Svakako će to biti posebno emotivan trenutak za njega, jer biti 14 godina jedan od stupova reprezentativne selekcije, one koja najviše privlači pozornost

puka i utječe na njeno sportsko raspoloženje, poseban je doživljaj...

Kad je u pitanju nastavak klupske karijere, ugovor sa Šahtarom istječe u lipnju ove godine. Do ovog trenutka Srna nije još produžio vjernost klubu koji se od početka rata u Ukrajini, odnosno u regiji Donjecka, nalazi „na putu“, sa privremenom bazom u Kijevu. Prema svim pokazateljima nastavak suradnje Srne i Šahtara nije upitan. Ukoliko pak do njega ne dođe Srna je najavio da će profesionalno igrati nogomet još dvije godine „jer se fizički osjeća odlično i pun je motiva za igranjem“.

U svakom slučaju, kapetanu reprezentacije ali i kluba (kao stranac) sve čestitke na sjajnom doseg, kojim postaje „prva“ legenda danas europski relevantnog ukrajinskog kluba.

NOVI DIZAJN DRESOVA VATRENIH ODUŠEVIO JE NE SAMO DOMAĆE NAVIJAČE, NEGO I INOZEMNU JAVNOST

PRVA HRVATSKA EURO POBJEDA

“ *Bijelo-crvena polja hrvatska, na dresu sjete me da ja volim te. Igrajte za nju, našu voljenu. Nek' jače kuca to, srce vatreno ...* ”

Spjesmom na usnama i prepoznatljivim dresom, s crvenim i bijelim kvadratićima, mnoga će se „srca vatrena“ zaputiti ovog lipnja prema Francuskoj. Poput igrača i hrvatski nogometni navijači posjeduju jedinstven vizualni identitet. Poveznica je dakako autentičan dres.

I za Europsko prvenstvo u Francuskoj (kao i sva prethodna velika natjecanja) hrvatska će reprezentacija odjenuti „novo ruho“. Nove garniture dresova promovirane su koncem ožujka – u Osijeku i Budimpešti. U Gradskom vrtu, protiv Izraela, hrvatska je momčad predstavila osnovni, domaćinski dres: autentični crveni i bijeli kvadratići postavljani su lagano valovito. Ostavljaju dojam zastave – na vjetru. Možda su Nike-ovi dizajneri imali u primislima slično idejno rješenje, viđeno prije 18

godina na Svjetskom prvenstvu, također u Francuskoj. I tada su se bijeli i crveni kvadratići doimali raspuštenima dok su ih nosili Boban, Šuker i ostali „vatreni“... Bila je to kreacija talijanskog Lotta. No, gostujući ili away shirt, po prvi puta nema hrvatskih obilježja. Do sada su obično dizajneri plavi dres urešavali prepoznatljivim kvadratićima postranično ili na rukavima. Ovoga puta stvoren je privid šahovnice kroz nijanse plave boje. Obje varijante dresa imaju – V izrez. Jedinstveni dizajn prati suvremena tehnologija izrade dresova. Podrazumijeva se prozračnost i laganost. Tzv. Dri-FIT tehnologija omogućava da se znoj s kože prenese na vanjski dio dresa, odakle lakše isparava. Laserski rezane rupe i mrežica osiguravaju prozračnost na dijelovima tijela, na kojima se stvara najviše topline. Svi dijelovi dresa koriste poliester, koji se

dobiva recikliranjem plastičnih boca. Za izradu jednog dresa potrebno je reciklirati 18 boca. Novi hrvatski dresovi prodaju se po cijeni od 649,00 kuna. Recenzije hrvatskog dresa iznimno su povoljne. Tako je ugledni britanski nogometni časopis FourFourTwo rangirao odjeću svih sudionika francuskog Eura, a osnovni hrvatski dres proglasio je najljepšim. S obrazloženjem: „hrvatski domaći dresovi uvijek izgledaju sjajno, ali efekt vijorenja zastave dovodi ih do savršenstva. Problem leži samo u tome kako ih Nike može nadmašiti.“ A gostujuća, plava kombinacija zauzela je šesto mjesto u konkurenciji pričuvnih dresova. Eto, hrvatska reprezentacija ima (barem s modnog aspekta) sve preduvjete da bude vizualno dojmlija na Europskom prvenstvu u Francuskoj.

ŠTO JE POKAZALA KONTROLA REPREZENTATIVNOG TABORA U OŽUJKU MJESECU, UZ DVIJE PRIPREMNE UTAKMICE, PROTIV IZRAELA I MAĐARSKE

NEKA NAM JE U FRANCUSKOJ BOG NA POMOĆI

UEFA-ine termine za odigravanje prijateljskih utakmica, HNS je iskoristio za pripremne susrete protiv Izraela (2:0) i Mađarske (1:1). Ogleđi u Osijeku i Budimpešti trebali su stručnom stožeru hrvatske reprezentacije ponuditi neke odgovore i sugestije. No, prevladava dojam kako je poslije dvaju provjera ostalo više nedoumica i upitnika nego prije njih.

Izbornik Ante Čačić iznenadio je već pri objavi popisa kandidata za utakmice s Izraelom i Mađarskom. Zaključio je listu s imenima 17 igrača i trojice vratara. Pomalo neuobičajeno. Svi njegovi prethodnici pripremne su susrete koristili kako bi isprobali što veći broj taktičkih i kadrovskih opcija te održali tenziju među potencijalnim kandidatima uoči natjecanja.

Čačić de facto gradi inverznu situaciju. Umjesto skraćivanja popisa, on ga nadograđuje. Što posljedično može prouzročiti kontraefekte. Poput situacije u Budimpešti kada je hrvatski izbornik

imao na dispoziciji samo 13 igrača!? Iako suočen s kadrovskim deficitom (prvi puta u povijesti hrvatska je reprezentacija u prijateljskoj utakmici napravila samo jednu izmjenu) Čačić je uporno odbijao osnažiti konkurenciju za sastav naknadnim pozivanjem igrača. Njegova teza o uigravanju momčadi navodi na zaključak kako je igrače za Euro praktički već odabrao. Aktualnoj listi sa 17 imena još će, u konačnici, nadopisati – trojicu.

Koje igrače Čačić nudi kao svoj izbor?

Vratari: Danijel Subašić (Monaco), Lovre Kalinić (Hajduk), Ivan Vargić (Rijeka).

Branici: Darijo Srna (Šahtar), Vedran Ćorluka (Lokomotiv), Domagoj Vida (Dynamo Kijev), Dejan Lovren (Liverpool), Gordon Schildenfeld (Dinamo), Šime Vrsaljko (Sassuolo).

Vezni igrači: Luka Modrić (Real Madrid), Ivan Rakitić (Barcelona), Ivan Perišić (Inter), Mateo Kovačić (Real Madrid), Milan Badelj (Fiorentina), Marcelo Brozović (Inter), Alen Halilović (Sporting Gijon), Domagoj Antolić (Dinamo).

Napadači: Mario Mandžukić (Juventus),

Nikola Kalinić (Fiorentina), Marko Pjaca (Dinamo).

Neposredno prije reprezentativnog okupljanja, Marko Pjaca slomio je ključnu kost. No, liječnici su procijenili kako ima dostatno vremena za rehabilitaciju i psihički oporavak. Dakle, stožernih 17 igrača nije upitno.

Nogometnu javnost dakako intrigiraju imena trojice igrača, s kojima će Čačić dopuniti popis i koncem svibnja ga poslati u Nyon. Od početka se činilo izvjesnim kako najveće izgleda imaju trojica dinamovaca: Josip Pivarić, Marko Rog i Ante Ćorić.

No, Pivarić je doživio tešku ozljedu koljena. Međutim, vrlo je indikativno, u situaciji kada ostaje bez lijevog beka kojemu najviše vjeruje, Čačić ne zove nijednog protukandidata niti Pivariću traži alternativu. Možda hrvatski izbornik neizmjenjivo vjeruje u postignuća suvremene medicine i nada se kako će do početka lipnja ipak imati u fokusu repariranog Pivarića.

- Vidio sam što me zanimalo.

U 180 minuta koliko ih je imao da raspolaganju, hrvatski je stručni stožer praktički koristio sve sustave igre, koji se trenutačno rabe. U taktičkom košmaru od 3-5-2 do 4-2-3-1 (a usput su odigrali i 4-3-3, 4-4-2, 4-1-4-1) teško se bilo snaći i igračima na terenu, a kamoli izvijestiteljima. Ma koliko koncentrirani bili...

Najveći je problem što prezentaciji na utakmici nisu prethodila uvježbavanja na treningu. Umjesto taktičkih i situacionih vježbi igrači su imali relaksirajuće treninge. Stoga je prevladavajući dojam kako u traženju sustava igre nije bilo potrebite – sustavnosti. Ali, mi smo sami sebe ionako odavno uvjerali kako smo svjetski prvaci u improvizaciji.

Mišljenja oko "arhaičnog sistema" (3-5-2), podijeljena su. Čak i unutar svlačionice. Neki igrači smatraju da bi mogli igrati po modelu "vatrenih" dočim su drugi uvjerenja kako bi se takav način igre mogao eventualno koristiti u iznimnim situacijama. Ali, nakon "krvavog" uvježbavanja. Ovako pojedinci, poput Srne, izgledaju neprepoznatljivo. Mada je istinu Čačiću kazao tvorac 3-5-2, Ćiro Blažević:

- Nije problem u Srni nego u načinu igre! Činjenica da hrvatska obrana nema lijevu nogu stvara asimetriju igre. Rješenja iz nužde, poput Vrsaljka ili Vide, doimlju se kao pričuvna rješenja. A Europsko prvenstvo baš i nije poligon za iznalaženje alternativa. Možda bi Čačiću kao primjer, mogla poslužiti odluka Slavena Bilića uoči prošlog Eura, u Ukrajini i Poljskoj. Slaven je pozvao Strinića, "napunio" ga samopouzdanjem, utrenirao s ostatkom momčadi i dobio – lijevog beka. Posebice je dojmljiv bio Strinićev nastup protiv Italije. No, Bilićevim je odlaskom nestao i Strinić. A na lijevom boku opet se pojavila – rupa.

Do uskršnjih blagdana živjeli smo u uvjerenju kako imamo kvartet solidnih stopera (u europskim razmjerima): Ćorluka, Vida, Lovren, Schildenfeld. No, nakon Budimpešte više nismo sigurni imamo li ih sve. Neposluh Lovrena, koji je samovoljno prestao zagrijavati se tijekom susreta s Mađarskom, samo je potaknuo pitanje standardnosti stoperskog dvojca, ali i konfuznosti u neutvrđenom sustavu igre. Protiv Izraela, zamjećeno je naime dosta problema – u prekidima igre!?

Uvriježeno je razmišljanje kako vezna linija hrvatske reprezentacije predstavlja najkvalitetniji dio momčadi. Kako su Modrić, Rakitić, Kovačić, Brozović, Badelj...

najveći zalog optimizmu hrvatskih navijača uoči Eura. No, mnogi su s tribina stadiona Ferencvarosa u Budimpešti razočarani konstatare kako "najbolja vezna linija u Europi" ne uspijeva nametnuti igru kvalitetom opskurnim, ali agresivnošću disponiranim mađarskim igračima.

Raznovrsnost napadačke igre? Upitna je kada imate na raspolaganju svega dvojicu napadača, vrlo sličnih karakteristika. Izvjesno je da će hrvatska momčad pod ravnanjem Ante Čačića najčešće igrati samo s jednim napadačem, no izbornik je imao i dana (poput onog u Rostovu, protiv Rusije) kada je želio pokazati sebi, a dokazati drugima kako Mandžukić i Kalinić mogu funkcionirati istovremeno u igri. No, obojica spomenutih napadača u Čačićevom su fokusu od prvog dana. Možda su utakmice u Osijeku i Budimpešti bile prigode za testiranje dodatnih opcija napadačke raznovrsnosti, odnosno golgeterske izvrsnosti. Ovako nas Čačić podsjeća na kockara koji odlazi u Francusku s idejom da sve stavi na broj – 17. Ili u dopunskoj vrtnji ruleta, na broj – 9. Ozljedom Pjace, igra hrvatske reprezentacije (u sustavu 4-2-3-1) nagnula se na jedan bok – onaj na kojemu igra Ivan Perišić. Za poziciju desne polušpice ponuđene su opcije sa Srnom, Brozovićem, Halilovićem... Po povratku u Zagreb, Čačić se raspitivao u Maksimiru: kakva je situacija s Pjacom? Odgovor ga je zadovoljio više nego ono što je vidio u susretima s Izraelom i Mađarskom.

Čačić se nada kako bi Pjaca mogao biti u momčadi već za slijedeću utakmicu: s Iranom u Koprivnici, koncem svibnja. Do odlaska u Francusku hrvatska će vrsta odigrati još i utakmicu protiv San Marina, najslabije europske reprezentacije. Mnogi ovakav odabir suparnika smatraju krajnje dvojbenim. Što stručni stožer može utvrditi u ogleđima s reprezentacijama kakvih na Euru neće biti? Ispada kako su provjere protiv Izraela i Mađarske bile ključne za definiranje stavova i otklanjanje dilema.

Stoga, post festum svega doživljenog u Osijeku i Budimpešti nekako su nam shvatljivije riječi Ćire Blaževića, koje je izrekao saznajući da će hrvatsku nogometnu reprezentaciju preuzeti Ante Čačić:

- Neka mu je Bog na pomoći. A i svima nama...

U ZAPAŽENOJ KARIJERI
31.GODIŠNJEJ ČAKOVČANA
POVRATAK NA TEREN JE
POSEBAN TRENUTAK

POKRIVAČEVA NAJVEĆA POBJEDA

Odigrao je puno utakmica u svojoj 20 godišnjoj nogometnoj karijeri. Od najmlađih kategorija do profesionalnih klubova, domaćih i europskih, reprezentacije, Nikola Pokrivač (31) imao je razne teške izazove na terenu. No, sve je to bio mačji kašalj prema utakmici koju je igrao protiv bolesti koja ga je zahvatila u trenutku kada je ostvarivao izvrstan transfer u Izrael. Teška bolest udaljila je tog čakovčanina sa terena i od razmišljanja o nogometu 6 mjeseci. U tom se razdoblju, uvijek dugom za profesionalnog igrača, i posebno stresnom zbog terapija, Pokrivač žestoko borio uz pomoć obitelji i prijatelja za najvažniju stvar – zdravlje! Fajter kakav je oduvijek bio na terenu, još veći fajter bio je u borbi za oporavak...

Kad je 7.travnja Slaven Belupo deklasirao Rijeku u polufinalu Kupa Hrvatske, nema gledatelja kojeg nije dirnuo trenutak kada se Nikola Pokrivač u 67.minuti pojavio pored aut linije, spreman za ulazak u teren. Trener Željko Kopač, koji ga je pozvao zimom u Koprivnicu i maksimalno bio uz njega dok se privikao opet na profesionalne napore i igru, hrabro mu je pružio priliku protiv Rijeke. I to u važnom trenutku utakmice. Pokrivač je zamijenio Ejupija, strijelca prvog pogotka, pri rezultatu 2:0, i svakako je njime htio dobiti na agresivnosti, čvrstini bloka i dakako iskustvu. No, nakon što je Pokrivač zajedno sa publikom probio emotivnu barijeru velikog povratka, kao simbolične potvrde pobjede nad bolesti, dogodio se igrač Pokrivač. Šest minuta nakon ulaska pratio je akciju suigrača u napadu i sa desetak metara na idealno povratno dodavanje, reagirao je vrhunski šaljući loptu iz prve u gol Vargića. Bilo je to

NIKOLA POKRIVAČ

Rođen je 26.studenog 1985.godine u Čakovcu. Ponikao je u Bratstvu, da bi sa 11 godina prešao u Čakovec. Pet ljeta kasnije prelazi u omladinsku školu Varteksa, gdje će u 6 sezona odigrati i dvije, svoje prve, prvoligaške godine. Zbog tehničko taktičke obučenosti treneri su ga koristili na više pozicija obrane i srednjeg reda. Na poziv varaždina Branka Ivankovića u siječnju 2007.godine postaje član Dinama iz Zagreba, gdje će igrati godinu dana. Početkom 2008.godine dobio je ugovor u AS Monacu. Nakon sezonu i pol odlazi u Red Bull Salzburg gdje igra dvije godine. Opet se vraća u Maksimir u ljeti 2011.godine. Uz polugodišnju posudbu u Inter Zaprešić, iz Dinama Pokrivač seli u Rijeku 2013.godine. Nakon godine dana ide u Kazakistan ali se ubrzo vraća i pred transfer u Izrael obolijeva. Nakon što je ozdravio, u siječnju ove godine vratio se nogometu, u dresu Slaven Belupa. Nikola Pokrivač odigrao je za sve dobne selekcije Hrvatske, a za A reprezentaciju imao je 15 nastupa.

3:0 i najava konačnog slavlja koprivničke momčadi i navijača...

Pokrivač je eruptirao, ali više u sebi! On je takav tip, introvertiran, teško pokazuje emocije, ali ipak ovaj put, suze nije mogao sakriti. Vratiti se bila je već pobjeda. Postići gol u tako važnoj utakmici je trijumf... Zbog svega toga proljetni povratak profesionalnom nogometu najveća je moguća pobjeda Nikole Pokrivača, kojem želimo od sada nadalje što više uspjeha na terenu. Tamo gdje se oduvijek odlično snalazio i gdje će, ne sumnjamo, opet njegova karijera dobiti veliki zamah...

NEKADAŠNJE ZVIJEZDE HR NOGOMETA – ARDIAN KOZNIKU
NEKAD VRSNI STRIJELAC I ČLAN BRONČANIH, DANAS TRENER MLADIH NARAŠTAJA

NEKADA JE HNL BIO IPAK PUNO JAČI

Uobičajeno je, iako nije baš nogometno, da mnoge nekadašnje zvijezde HR nogometa jednostavno nestanu iz fokusa javnosti. To svakako nije dobar običaj jer oni koji su nekad bili „pravi igrači“ uvijek nešto imaju mudrog za reći i učiti mlade temeljem iskustva i kasnijeg stjecanja stručnih znanja. Ardian Kozniku jedan je od sjajnih golgetera koji su igrali HNL, a u dresu Hajduka zabio je prvi službeni gol u HNL-u, bio prvi strijelac u povijesti HNL-a te prvak. A gdje je danas igrač koji je bio i član nezaboravne brončane generacije Vatrenih iz Francuske 1998? -Evo me u NK Vrapče. Radim u omladinskom pogonu preko ZNS-a. Jako sam zadovoljan sa uvjetima za rad koji su nam omogućeni u klubu i općenito svojim radom sa mladima."

Ardian, bili ste prvi strijelac HNL-a u prvom prvenstvu 1992'. Kako gledate na današnju očitu krizu golgetera u HNL-u?

-Prije svega sretan sam da sam bio najbolji strijelac HNL u jako teškoj konkurenciji koju si tad činili vrhunski napadači kao Vlaović, Cvitanović, Špehar, Popović, Erceg i drugi. Danas ima dobrih napadača ali ne raznovrsne konkurencije, u svim klubovima kao prije. To primjerice pokazuje i statistički podatak po kojem još od mog naslova najboljeg strijelca više niti jedan igrač Hajduka nije ponio tu laskavu titulu."

Vaša su sjećanja na 1992.godinu, prvu HNL titulu i to individualno priznanje ipak posebna, zar ne?

-Definitivno je tako. Predivne su to uspomene, jer osim što je bila prva samostalna sezona HNL-a, sreća je bila ogromna kada smo osvojili prvi naslov prvaka Hrvatske! Ona je upotpunjena i drugim podacima, da sam postigao prvi

gol u HNL-u, u dresu Hajduka, proglašen sam najboljim strijelcem, što više od toga možete očekivati..."

Neizbježno je u ovakvim razgovorima povući paralele, ondašnji i današnji Hajduk?

- Onaj Hajduk iz početka 1990tih, kada je igrala zlatna generacija - Mihačić, Španjić, Bilić, Štimac, Miše, Vučević, Jeličić, Rapajić, Erceg, Mornar, Pralija i drugi - je bio puno bolji nego ovaj danas. Teško je doduše uspoređivati vremena, drugačiji su uvjeti. Danas Hajduk ima dosta mladih i perspektivnih igrača. Po meni je problem što ih prebrzo šaljemo van, malo ih vidimo i odmah prodajemo, nedostaje tu onda iskustva."

Ondašnji i današnji HNL?

-Bez ikakvog podcjenjivanja u globalu je onaj HNL bio puno jači i kvalitetniji od ovog danas. Pojedinački gledano imamo dobrih klubova kao što su Dinamo, Rijeka, Hajduk ali ostatak je nažalost slabiji nego prijašnja konkurencija, i to bez obzira da je i onda bilo problema sa financiranjem."

Posebna je priča vaše karijere Francuska 98?

-Jako sam sretan da sam bio sudionik SP '98 i osvojio broncu! Jednom riječju, nezaboravno! Kako kroz sve pripreme na Bjelolasici, u Poreču pa Vitelu, tako i na utakmicama, od Jamajke do Nizozemske u Parizu, sa vrhuncem povijesnog doživljaja penjanja na postolje i primanja brončane medalje. Bio sam silno ponosan. Svakim danom,mjesecom, godinom sam sve ponosniji i postaje mi sve draža uspomena."

Kako vidite Francusku 2016 iz kuta Vatrenih?

- Hrvatska ima jako dobru momčad,

skoro pa svi igrači igraju u ponajboljim klubovima Europe. Siguran sam da će dogurat jako daleko i to im od srca želim."

Kao internacionalac u Francuskoj korisnik se PECULE?

-Osim što sam 4 godine stvarno uživao igrajući u Francuskoj ligi koristio sam taj fond za igrače, Pecuele-a, i smatram da je to najbolja stvar za nogometaša, poglavito kad zaključuje karijeru. Treba pohvaliti kolegu i prijatelja Dario Šimića, Mario Jurića i ostale u vodstvu HUNS-a koji su u sklopu svojih aktivnosti inicirali i realizaciju ove pomoći bivšim igračima. Hvala im od srca što tako brinu za sve naše igrače, kući i vani."

Preporučujete ih mlađim kolegama?

-Definitivno. U moje nogometne vrijeme nije bilo takve institucije koja bi brinula i uputila igrače u njihova prava. Svaki igrač trebao bi to danas koristiti."

Pretpostavljamo da imate dobar uvid kako se razvija samostalna nogometna priča na Kosovu? Gdje se u perspektivi vidite u tom kontekstu?

- Kako stvari stoje, u svibnju će UEFA i FIFA priznati Kosovo te će time dobiti pravo sudjelovanja na europskim i svjetskim natjecanjima. Moja želja je da nakon igračke karijere i iskustvom koje sam stekao u Europi i sa svojim kvalifikacijama za UEFA PRO trenera zauzmem poziciju selektora."

Na kraju, kao trener u omladinskim kategorijama, koga biste od mladih talenata podcrtali za perspektivu?

- U Hrvatskoj ima jako puno talenatiranih mladića ali trenutno ne bi nikoga imenovao. Ono što je bitno da je da ima materijala za rad i da se ne treba bojati nogometne budućnosti u Hrvatskoj."

PROMJENA U VRHU FIFA I POČETAK BORBE
ZA POVRATAK KREDIBILITETA SVJETSKOJ KUĆI NOGOMETA

INFANTINO PRED GOLEMIM POSPREMANJEM, IMA LI SNAGE ZA TAJ IZAZOV?

U petak, 26. veljače 2016. i službeno je završila 18-godišnja vladavina Josepha Blattera. Novim predsjednikom FIFA-e imenovan je 46-godišnji **Gianni Infantino**, švicarski odvjetnik, talijanskih korijena.

Je li Infantino postao – “slučajnim predsjednikom”, kako su njegovu inauguraciju doživjeli neki medijski komentatori? Naime, do osmogodišnje suspenzije (kasnije preinačene u šest godina) Seppa Blattera i njegovog izglednog nasljednika Michela Platini, o tajniku UEFA-e nitko nije ozbiljno razmišljao. Infantina je nogometni svijet doživljavao kao samosvjesnog birokrata iz Nyona. Njegovu facu mnogi su “otkrili” tek kroz sudjelovanje u ceremonijama ždrijeba Lige prvaka, odnosno Europske lige. Nakon što su Blatter i Platini (ne)očekivano “ispali iz igre”, Infantino je u ad hoc kampanji vješto iskoristio infrastrukturu UEFA-e i nametnuo se kao “najprihvatljiviji kandidat” za predsjednika Svjetske nogometne organizacije. Infantino međutim nije bio favorit uoči

glasovanja za predsjednika na izvanrednom Kongresu FIFA-e, u Zürichu. “Sigurnija oklada” bio je bahreinski šejk Salman Al-Khalifa. No, u drugom, odlučujućem krugu glasovanja, Infantino je dobio 115 glasova potpore. Šejk svega 88. Političkom retorikom, Švicarac je imao bolji program od protukandidata. U predizbornoj se kampanji zalagao za slojevite reforme, među koje je “ugurao” i svekoliko prihvaćenu zamisao o povećanju natjecateljskog formata Svjetskog prvenstva – s 32 na 40 sudionika (od 2026.). Infantino je de facto “prekopirao” UEFA-in model i ponudio ga na globalnoj razini. Ideju je garnirao pričom o promociji nogometnog sporta. Ali, je za razliku od protukandidata Infantino ponudio i konkretnu mjeru: svakom je savezu obećao pet milijuna dolara u razdoblju svog četverogodišnjeg mandata. Ostale reforme više su kozmetičkog tipa: razdvajanje komercijalnih od političkih odluka, ojačanje nadzora nad dužnosničkom nomenklaturom FIFA-e, značajnija uloga žena u nogometnom sportu, trans-

parentnost plaća te ograničenje izbora predsjednika na tri mandata.

No, jamačno su u pravu svi, koji zastupaju tezu kako se pojavom Infantina neće ništa bitnije promijeniti u dosadašnjem načinu (ruko)vođenja FIFA-om, odnosno UEFA-om. Infantino je sljedbenik Blatterovog i Platinijevog promišljanja i djelovanja nogometne organizacije. Konačno, osam godina je kao tajnik UEFA-e Infantino bio operativnim pomoćnikom i izravnim pobočnikom Platinijeve politike. Stoga ne čudi da su kontinuitet prepoznatljive politike “pozdravili” i profanirani čelnici svjetskog nogometa – Blatter i Platini.

- Infantino ima iskustvo, sposobnost, te strateške i diplomatske vještine. Ima sve kvalitete kako bi nastavio moj rad i stabilizirao FIFA-u – prigodnim je priopćenjem Blatter podržao svog nasljednika. Mada se potpora (su)vlasnika najvećih skandala u povijesti nogometnog sporta i sugestija da nastavi “njegovim putem”, za Infantina ne čini kao dobra preporuka. Kako god, novi se lider svjetskog no-

gometnog pokreta ne odiče svojih mentora. Javno se zahvalio Platiniju za “sve zajedničke trenutke”:

- Naravno, da zahvaljujem Platiniju na dugogodišnjoj suradnji. Moje asocijacije spram njega iznimno su pozitivne zbog svega što je učinio za mene – kazao je Infantino u inauguracijskom govoru.

Među 115 nacionalnih saveza (od 209 članica FIFA-e), koji su povjerenjem podržali Infantina bio je i HNS. Predsjednik Davor Šuker svoju opredijeljenost nije skrivao niti prije glasovanja u Zürichu. Šukerov stav i HNS-ovo određenje čine se logičnim. Predsjednik HNS-a ujedno je i član Izvršnog odbora UEFA-e. S donekadno glavnim operativcem Europske nogometne asocijacije Šuker je, kao i ostali hrvatski dužnosnici akreditirani u raznim tijelima i odborima UEFA-e, neposredno i prema vlastitom kazivanju – vrlo kvalitetno surađivao.

Konačno, u vrijeme Platini i Infantina, Liga prvaka doživjela je korijenite

promjene. Omogućeno je i klubovima s periferije utjecaja europskog nogometa (poput Dinama) da u reformiranom sustavu natjecanja ostvare mogućnost igranja s “velikim dečkima” i pritom zagrizu značajan dio financijskog kolača. O dobroj suradnji i povjerenju novog predsjednika FIFA-e i hrvatskih nogometnih djelatnika svjedoči i jedna diskrecija: pri odabiru 24 arbitra za UEFA-in Arbitražni sud, na imenovanju Damira Vrbanića inzistirao je upravo Gianni Infantino.

Novi čelnik FIFA očigledno je pronašao balans u diplomatskom žongliranju između “velikih” i “malih” saveza. Oni prvi ponajprije utječu na financijsku moć, dočim potonji svakom lideru glasačkim inženjeringom osiguravaju dugovječnost vladanja nogometnom organizacijom. U HNS-u su vrlo zadovoljni i novim operativcem UEFA-e. Infantina je naslijedio Grk Theodore Theodoridis.

- Njegov je odabir za HNS odlično rješenje. Radi se o iznimnom profesionalcu, koji odlično poznaje situaciju i okolnosti

u ovom dijelu Europe, na prostoru Balkana. Izbor Infantina i Theodoridisa za nas je “win-win situacija” – ističe izvršni direktor HNS-a, Damir Vrbanić.

No, ne dijele svi HNS-ovo ushićenje imenovanjem Infantina za predsjednika FIFA-e. Suzdržanost, s primjesom skepse, prema novom je čelniku Svjetske nogometne federacije iskazalo Međunarodno udruženje profesionalnih nogometaša (FIFPro). Njihov je prevladavajući stav kako Infantino neće promijeniti negativnu kulturu kakvom je zahvaćena krovna organizacija. FIFPro smatra neprimjerenim davati sve veće ovlasti nacionalnim savezima. Pogrešna je percepcija kako su nacionalni savezi predstavljaju nogomet kao sport, odnosno igru. Izravni predstavnici su igrači, odnosno klubovi, lige, pa i navijači. Stoga je opasno dodatno ojačavati utjecaj saveza. Takva monopolistička struktura ne donosi ništa dobrog niti može išta promijeniti na bolje – upozoravaju iz Međunarodnog udruženja profesionalnih nogometaša.

U finišu HNL-ove sezone nazire se potvrda dominacije Dinama, odnosno neočekivano posrnuće Rijeke u kupu i čudna putanja Kekove prvenstvene priče

SLAVEN BELUPO POTPUNO OGOLIO RIJEKU

Bila je nedjelja, 20. ožujka 2016. kada je Hajduk na poljudskom travnjaku iznenadio momčad Dinama. U susretu 28. kola Splitski su pobijedili – 1:0. Samo četiri dana ranije, na istom mjestu, Dinamo je u prvom susretu poluzavršnice Hrvatskog kupa, igrom deklasirao "bile". Rezultatski je to skromno ispoljio pobijedivši – 2:0.

Osim na Poljudu, pobjeda Hajduka

proslavljena je i na Rujevici. Rijeka je dan ranije "nakrcala" zaprešički Inter (4:0) i primakla se Dinamu na svega dva boda. Toga je trenutka Prva HNL zakoračila prema dramatičnom zapletu. Svega osam kola prije kraja činilo se kako Dinamo više ne kontrolira vlastite všampionske ambicije. Riječku euforiju poticala je spoznaja da bi se o željenoj tituli trebalo odlučivati 20. travnja, na travnjaku

Rujevice. U neposrednom srazu Rijeke i Dinama. Dramaturgiju neizvjesnosti HNL-a prolongirala je međutim reprezentativna akcija...

Dva tjedna je živjela iluzija Riječana. Do gostovanja u Koprivnici. Šokantno je zvučalo, po riječke ambicije, ostvarenih 0:0. Mada taj rezultat nije nikakvo iznenađenje. Konačno, prema prikazanoj

igri gosti nisu ni bili blizu pobjede. Koprivnički ishod nije bio neočekivan niti dioptrijom statistike. Sva četiri susreta Slaven Belupa i Rijeke završila su ove sezone – bez pobjednika.

Je li upravo Slaven Belupo srušio riječke snove o naslovu? Od 12 mogućih Rijeka je protiv kluba iz Koprivnice osvojila svega – 4 boda! A kako im momčad i taktika Željka Kopačića nikako "ne leže", Riječani su ustvrdili i četiri dana kasnije, u uzvratnoj utakmici poluzavršnice Kupa. Nakon 1:2, na Rujevici, Slaven Belupo je bez problema i repova eliminirao favoriziranog suparnika. Pobjedom – 3:0! Slaven Belupo otvorio je mnoge "kaverne", ali i pitanja o riječkom "čudu". Nekritički glorificirana momčad, kao i stručnost trenera Matjaža Keka, postajale su teme učestalih analiza medijskih komentatora. U sezoni, od koje su Riječani (ne)realno mnogo očekivali, praktički nisu niti došli u poziciju da o nečemu odlučuju. Depimirajuće rano Rijeka je napustila Europu, poslije ponižavajućeg poraza na Kantridi (0:3), od škotskog Aberdeena. Identično snažan šok proizvela je i eliminacija od Slaven Belupa. Radi se o suparnicima slabijeg rejtinga od Rijeke. Kontinuitet podbačaja tražio je pojašnjenja. Ponajprije u sportskom segmentu. Odnosno, selekciji igrača. Na koncu su i mnogi navijači konstatirali kako je bilo isuviše naivno za očekivati da će se Rijeka ravnopravno boriti za naslov u HNL-u bez ijednog playmakera!? Anas Sharbini nečasno je otpušten, a igrač sličnog profila nije angažiran. Istovremeno, u svlačionici Rijeke postoji inflacija veznih igrača – defenzivnih sklonosti.

Riječke iluzije o tituli zapravo je potencirao – Dinamo. Nedopustivo loše prvak je ušao u aktualnu sezonu i dugo nudio privid kako bi ga Rijeka mogla iznenaditi. Čak je i Hajduk u prvom dijelu sezone najavljavao da bi se mogao umiješati u borbu za naslov. Slab prvenstveni start u Dinamu su pravdali subjektivnim (koncentracija na Ligu prvaka), ali i objektivnim otegotnim okolnostima (uhićenje braće Mamić). **"Nekako s proljeća"**, stvari su došle na svoje mjesto: Dinamo je preuzeo leadersko žezlo, Rijeka lentu prve pratilje, a Hajduk se pogubio u vlastitom (organizacijskom)

kaosu... Nakon što je Nadzorni odbor splitskog kluba odlučio prodati četvoricu treneru Buriću bitnih igrača (Caktaš, Balić, Milović, Maglica), postalo je razvidnim kako Hajduk ne može, na kvalitativnoj i rezultatskoj razini, pratiti Dinamo i Rijeku. Uslijedila je i razumu pomalo nedokučiva smjena predsjednika kluba, Marina Brbića. Hajduk u organizacijskom smislu, prolazi evidentnu krizu identiteta.

Za utjehu brojnim navijačima splitskog kluba, Hajduk se usidrio na trećem mjestu, poziciji koja jamči igranje u kvalifikacijama za Europsku ligu. A ukoliko Dinamo osvoji Kup, što se drži sasvim izvjesnim, europsku vizu će dobiti i četvrtoplasirana momčad Prve HNL. To je objektivno i najveća dvojba do kraja natjecanja: **Lokomotiva ili Split?**

Ostale uloge, uglavnom su podijeljene. Slaven Belupo usredotečen je na finale Kupa, s Dinamom (10. svibnja, u Osijeku). Inter već razmišlja o idućoj sezoni. Osijeku do konačnog rješenja glede prvoligaškog opstanka još nedostaje nekoliko bodova... Dojam je kako se privatizacijom kluba, situacija u Gradskom vrtu donekle konsolidirala. Ponajprije u organizacijskom segmentu. Primarni cilj Osječana ionako je – očuvanje (prvoligaškog) statusa. Ekspanzija ulaganja, igre i rezultata očekuje se narednih sezona. Tako je barem najavio Lorinc Meszaros, novi gazda u Gradskom vrtu. Izvan nogometnog miljea, poznat ponajviše kao osobni prijatelj mađarskog premijera Viktora Orbana.

Entuzijazam koji trenutačno vlada osječkim nogometom prošle je sezone viđen u Puli. Tamošnji je boss, Amerikanac Michael Glover, sličnom retorikom najavljavao uzlet Istre. No, godinu dana kasnije nema bitnijih pomaka. Barem, u rezultatskom smislu. Istra 1961 i ove sezone drži devetu poziciju HNL-a, mjesto koje vodi u kvalifikacijsko razigravanje s drugoplasiranom momčadi iz Druge lige. Prošle sezone Puležani nisu imali obvezu natjecanja, jer su Sesvete (nenadano) odustale od ambicije igranja u Prvoj HNL. Deseti, posljednji, najslabiji i najlošiji prvoligaš jest – Zagreb. Klub koji je domicilno vezan uz Kranjčevićevu ulicu, ali formalno živi u centru Zagrebello, predstavlja najveću enigmu, no i

24-karatno razočaranje aktualnog prvenstva. Nekoliko minuta prije okončanja prošlog prvenstva, Zagreb je držao četvrtu poziciju i europsku vizu. Tek u završnici susreta Lokomotiva je iz kaznenog udarca pobijedila Zadar i potisnula "zagrebaše" na petu poziciju. **Što se dogodilo sa Zagrebom u proteklih godinu dana?** Iako je službeni predsjednik i neslužbeni trener kluba, Dražen Medić uspio zadržati gotovo istu momčad na okupu (otišao je jedino Jurendić), Zagreb je u prvih 30 kola aktualnog prvenstva ostvario samo jednu pobjedu i sakupio tek 11 bodova. Je li razlogom podbačaja latentno problematična financijska situacija? Ili bismo presudnim mogli smatrati odlazak iz Zagrebella trenera Željka Kopačića?

Osim gubitka statusa i srozavanja ugleda, Zagreb je danas posve nezanimljiv klub i viđenijim menadžerima. Indikativan je primjer Gabrijela Bobana, nominalno najboljeg Zagrebovog igrača. Na početku sezone, njegova je tržišna vrijednost (prema Transfermarktu) iznosila – milijun eura. Trenutačno je procijenjen na 800.000. Uz napomenu da konkretnih ponuda nema. A u nadolazećem prijelaznom roku, u izlogu će biti ponajprije nogometaši – sudionici Eura. Potom ostali... I na kraju, eventualno igrači, čiji su klubovi ispali iz prvoligaške konkurencije.

Teško da će Gabrijel Boban do konca prvenstva doseći i prošlosezonsku razinu efikasnosti. Tada je 13 puta pogodio protivničku mrežu. No, "slučaj Boban" segmentom je problema na razini HNL-a. Među 12 najboljih strijelaca HNL-a samo su četvorica s hrvatskom putovnicom (Andrijašević, Boban, Bagarić, Tomasov). A kako se u hrvatskim klubovima ne nazire novi Šuker svjedoči i činjenica da je najboljim golgeterom trenutačno Franko Andrijašević, po vokaciji – vezni igrač. Nogometaš Dinama na posudbi u Lokomotivi, jedna je od priča iz HNL-a, kojoj se čuti – happy end. Izgledno je naime da će Zoran Mamić, pri definiranju kadrovske politike za iduću sezonu, u Dinamovu svlačionicu vratiti i Franka Andrijaševića. Kao dokaz da posudba ne znači uvijek i isključivo kartu u jednom pravcu...

OKONČAN JE ZA KLUBOVE STRESNI PERIOD PRIJAVE ZA LICENCIRANJE. PRVOSTUPANJSKE ODLUKE ODJELA ZA LICENCIRANJE ZNATI ĆE SE 20. TRAVNJA, A KONAČNI EPILOG MJESEC DANA KASNIJE

Klubovi ipak napreduju

Pojam licenciranja nogometnih klubova pojavio se prije 15 godina. U pilot-projektu UEFA-e, 2001. sudjelovalo je osam članica. Prve licence klubovima su izdane tri godine kasnije...

Danas je sustav licenciranja neophodan za sve sudionike UEFA-inih natjecanja. Osmišljen je kao skupina kriterija koje klubovi moraju ispuniti kako bi stekli pravo i mogućnost participiranja u natjecanjima pod ingerencijom Europske nogometne federacije.

Kriteriji obuhvaćaju pet područja: sportski, infrastrukturni, administrativni, pravni i financijski aspekt. Sustav licenciranja unaprijedio je profesionalnost rada klubova, ali i postigao veću transparentnost poslovanja te stručnost sportskog segmenta. Proces licenciranja prolazi godišnje u europskom nogometu oko 1500 klubova. Od 54 članice UEFA-e čak 51 provodi kontrolu i izdaje vlastite licence. Među njima je dakako i HNS.

Prema ustaljenoj proceduri Odjela za licenciranje u HNS-u, u tijeku je prvi stupanj Središnjeg postupka licenciranja (za natjecanja UEFA-e, odnosno Prvu i Drugu HNL). Dobivene licence vrijede za sezonu 2016/17. Klubovi, odnosno tražitelji licenci, molbe su trebali predati do 31. siječnja, a financijsku dokumentaciju dostaviti do 1. travnja 2016. Morali su naime, predočiti dokaze o podmirjenju financijskih obveza, koje su dospjele do 31.12.2015. prema drugim nogometnim klubovima (djelatnosti transfera igrača, odnosno stjecanja / otuđivanja registracija igrača), te prema zaposlenicima i državi (porezi i doprinosi).

Odjel za licenciranje sastavljen je od stručnjaka verziranih za svaku skupinu gore navedenih kriterija. Odluku o izdanim licencama, HNS će objaviti oko 20. travnja. Iako voditeljica Odjela Ivančica Sudac ističe kako klubovi svake godine napreduju u ispunjavanju obveza iz zadanih kriterija, broj licenciranih klubova po objavi redovito je nedostatan za natjecanje u "ligi 10". Prošle sezone, na primjer, svega je šest klubova (Dinamo, Hajduk, Rijeka, Zagreb, Lokomotiva i Slaven Belupo) dobilo licencu u prvom stupnju.

No, postoji i drugi stupanj, tzv. Žalbeni postupak (koji se prema Pravilniku o licenciranju ima završiti do 20. svibnja). Lani su nakon "drugog kruga" licence dobili još Istra 1961, Split, Inter, Osijek, Hrvatski dragovoljac i Sesvete.

Najviše prijepora u javnosti izazvalo je uskraćivanje licence NK Zadar. Svoju rigoroznost HNS je pravdao obrazloženjem kako su Zadranima čak 17 puta slali obavijesti i preporuke za izvršenje obveza i ispunjavanje kriterija. U konačnici, Zadar je jedva dobio licencu i za Drugu ligu. Ali tek nakon žalbenog postupka. Dosadašnja iskustva HNS-a pri licenciranju klubova uglavnom ukazuju na neispunjavanje dvaju kriterija: financijskog poslovanja i problema infrastrukture. Preko 90% klubova "palo" je, ne udovoljavajući spomenutim uvjetima.

Ali, dok je "uredno poslovanje" kao preduvjet organizacijske uređenosti HNL-a racionalno i opravdano, inzistiranje na nekim infrastrukturnim detaljima HNS-a kroz proces licenciranja, pokazalo se gotovo irelevantnim. U Pravilniku o licenciranju HNS je ponajviše "jašio" na višim standardima stadionske

infrastrukture. Tako svaki prvoligaški objekt mora npr. imati brojače na ulazu i prisposobivu rasvjetu. Istovremeno, Pravilnik nije inzistirao na uređenju terena, pa se utakmice na startu drugog dijela sezone odigravaju na rubu regularnosti poradi neprimjerenih, loše održanih travnjaka.

S obzirom na iskustvo u dosadašnjim postupcima ishoda licenciranja, za očekivati je da će ove sezone, u konačnici, biti više klubova s potrebitim certifikatom nego lani. Odnosno da će se elitni razred hrvatskog nogometa (Prva HNL) popunjavati – "prirodnim putem", tj. udovoljavanjem sportskih kriterija, na temelju plasmana klubova.

Indikativan je prošlogodišnji slučaj Sesveta. Klub iz rubnog dijela županije grada Zagreba dobio je prvoligašku licencu i osvajanjem drugog mjesta u drugoligaškoj konkurenciji izborio je doigravanje za Prvu HNL (protiv Istre 1961). No, Sesvećani su odustali od borbe za prvoligaški status. Licencu su naime dobili za maksimirski stadion. Trezveno su međutim procijenili kako im je najam najvećeg gradskog stadiona "bacanje novca u vjetar". Radije su ostali na drugoligaškoj razini. Ali i ukazali na manjkavosti važećeg Pravilnika o licenciranju, otvarajući temu: koliko je uopće smisljeno izdavati dozvole klubovima koji ne mogu igrati na vlastitom stadionu?

MALO IH SE SPOMINJE U JAVNOSTI, ALI NJIHOV JE POSAO JEDAN OD PRESUDNIH ZA NOGOMETIČE, TRENERE I OPĆENITO USPJEH JEDNE MOMČADI. PRIČA ZLATKA LOZARA DOČARATI ĆE NAM NJIHOV U SVAKODNEVICU

ŽIVOT FIZIOTERAPEUTA, ZLATKO LOZER

Jedan je iz plejade „zlatnih ruku“. Zlatko Lozar, 35. godišnji Osječanin, završio je Medicinsku školu u rodnom gradu. Stažirao je u KBC Osijek, nakon čega je tri mjeseca radio u muškom rukometnom klubu Cetera Đakovo. Uslijedilo je razdoblje rada u kućnoj njezi i suradnje sa tada drugoligašom Grafičar-Vodovod. Nakon pet godina kao fizioterapeut sa seniorima. 2008. god. prelazi u Školu nogometa Nk Osijeka. Četiri godine kasnije postaje dio seniorskog pogona. Usporedo je vanjski suradnik HNS-a prvo kao fizioterapeut U-17 a potom U-21 reprezentacije. Suradnik je i HUNS-a sa kojim je boravio na turniru u Švicarskoj. Trenutno zbog obiteljskog razloga živi u Novskoj, gdje planira pokrenuti samostalnu djelatnost.

Dakle, Zlatko, kakav je zapravo život fizika?

-Lijep ali i naporan. Lijepo je pomagati ljudima, koristiti svoje znanje, umijeće i tehnike kojima se raspolaže i sve to sa krajnjim ciljem, rehabilitacijom pacijenta ako ne do potpunog ozdravljenja onda približno tom stanju. Nema ništa ljepše nego vidjeti kako se sav trud i

fizioterapeuta i osobe s kojom provodi rehabilitaciju na kraju isplati. Ali je to u isto vrijeme i težak fizički posao koji zahtjeva puno odricanja naročito u sportu.

Pretpostavljamo da raditi u HNL-u, obzirom na uvjete, i nije lako?

-Raditi u 1. HNL kao fizioterapeut znači sve drugo podrediti tom poslu, pa čak i obiteljske obaveze. Nema tu radnog vremena, u pogonu si 24/7, u bilo koje doba dana i noći, nema vikenda, praznika i nekih proslava. Ima dakako lijepih putovanja i onih manje lijepih, dobrih trenutaka ali isto tako i manje lijepih. Tko ne voli taj posao taj ni ne opstaje u njemu.

Razlike između rada u klubu i selekcijama?

-Većina klubova kao što se zna su na rubu egzistencije, a to se pogotovo osjeti i na području medicinske službe. Teško se dolazi do potrošnog materijala, često se mora „kemijati“, do zahtjevnijih pretraga tipa magnetne rezonance se teško ili uopće ne može doći. U selekcijama je to ipak puno drugačije, fizioterapeut što treba to i dobije, sve ostalo je na njemu. Ima podršku liječničke službe, ima na

raspolaganju dijagnostiku a to uvelike olakšava posao.

Vaš posao nije samo medicinski, kažu da su fizioterapeuti važni za atmosferu i odnose u svlačionici?

-Često se mi „tetkicama za sve“. Na raspolaganju smo igračima i trenerima na raznim poljima. Osim fizikalne terapije i rehabilitacije moramo biti i psiholozi u jednu ruku, često nam se igrači povjere oko nekih osobnih problema. U tom trenutku se moramo znati ispravno postaviti, procijeniti dali upozoriti trenera na to ili ne, dali zaštititi igrača na neki drugi način. Fizioterapeut mora imati izraženo razvijen način komunikacije i biti u prijateljskim odnosima sa svima jer je često on ta karika koja je ili najjača ili najslabija.

Kad je najteže u poslu, kada najljepše?

-Najteže je zasigurno kada fizioterapeut uloži sve što zna i umije a nema rezultata, tada se često počinje postavljati i pitanje stručnosti od raznih ljudi sa strane, ali fizioterapeuti nisu čudotvorci. Jednom je meni osobno trener rekao : „u ovoj situaciji meni ne treba fizioterapeut, treba

mi čarobnjak". Najljepši dio posla je kada svoj posao obavite uspješno, i sa klupe na utakmici uživate u potezima igrača koji je do jučer bio na stolu za masažu.

Jedan posebno dojmljiv vam trenutak?

-Dok sam još radio u kućnoj njezi kao fizioterapeut, imao sam pacijenta sa pretrpljenim moždanim udarom, oduzete desne ruke mjesecima. Dolazio sam kod njega oko 2 mjeseca pet puta tjedno i jedan dan za vrijeme vježbi ruka se pomakla! On i supruga mu zaplakali su od sreće, za njih je to značio novi početak, tračak nade a za mene, bio je to pokazatelj da se u životu ne treba odustajati od ničega.

Edukacija je stalna?

-Edukacija je za fizioterapeuta nešto bez čega se ne može ako se želi raditi i biti dobar u svom poslu. Posao fizioterapeuta je dinamičan a isto tako je i sa edukacijom, neke stvari koje su prije bile „zakon“ danas je dokazano da ne valjaju, ali su se pojavile nove tehnike rehabilitacije i vrlo je važno biti u toku. Nemoguće je pratiti sva

dogadjanja ali svaki fizioterapeut odabere polje rada koje ga zanima i u tom polju se svakodnevno educira dali kroz seminare, časopise ili samo u razgovoru sa drugim kolegama fizioterapeutima. Ja osobno od tehnika raspolazem manuelnom linfnom drenažom, masažom akupresornih točaka stopala, aplikacijom kinesio tapea i počeo sam tečaj yumeiho tehnike (japanska manuelna tehnika u kojoj vidim veliku mogućnost primjene u sportu i liječenju).

Kakva je cehovska scena u HR?

-Ima puno fizioterapeuta, a s obzirom na potražnju čak i previše. Iako se možemo zapošljavati u bolnicama, toplicama, rehabilitacijskim ustanovama, sportskim klubovima, raznim centrima za masažu produkcija je prevelika i veliki broj već godinama čeka da bi samo odradili pripravnički staž.

Što je igračima najvažnije, što im smeta u radu sa zdravstvenom službom?

-Svakom igraču je najvažnije da je zdrav i da konkuriira za prvi sastav pa često zbog

toga ni ne mogu shvatiti težinu ozljede koju su zadobili nego očekuju u dan-dva da budu kao novi. A što im smeta, pa to neće reći fizioterapeutu, ipak će kad-tad na stol i pod ruke dotičnom (smijeh).

Koliko su igrači profesionalni u kontekstu prevencije od ozljeda i liječenja?

-To je teško pitanje. Ima koji se posvete maksimalno pripremi za trening, ima i onih koji imaju vremena za sve, što prije igrač shvati da sve što radi radi za sebe i sebi za bolje sutra to će biti i uspješniji u sportu kojim se bavi. Fizioterapeut ne može nadzirati svakog igrača 24 sata na dan, on mu daje smjernice, upute što i kako treba raditi u slobodno vrijeme, neki poslušaju a neki i ne.

Na kraju, vaši profesionalni planovi?

-Trenutno sam zbog obiteljskih obaveza bio primoran napustiti rad u Nk Osijeku i selekcijama HNS-a ali mi je svakako cilj jednog dana se tamo i vratiti. Do tada, planiram započeti samostalnu djelatnost i nastaviti sa edukacijom.

SPONZORI

triglav
TRIGLAV OSIGURANJE D.D.

VENETO BANKA
GRUPPO VENETO BANCA

Karlovačko **KORLAT**
VINA

PARTNERI

NEKI DANIELS **pwc**
/// MEDIA

ORGANIZATORI

HRVATSKA UDRUGA NOGOMETNI SINDIKAT

FIFPro **sn**
World Players' Union sportske novosti

HRVATSKA UDRUGA
NOGOMETNI
SINDIKAT

KAMP

ZA IGRAČE BEZ UGOVORA

LIPANJ | 2016.

ZA VIŠE INFORMACIJA OBRATITE SE NA
info@huns.hr, sandro.soronda@huns.hr ili na broj mobitela 091 22222 32

NOGOMETNI
OSCAR

06.06.2016. | KRISTALNA DVORANA HOTELA WESTIN